

efter rentefaldet ikke spiller den samme rolle som før. Derved skaber man straks et helt nyt lejeniveau for nybyggeriet og vanskeliggør tilpasningen. Yderligere kan det muligvis få konsekvenser for byggeriets omfang, idet bygherrerne i udlejningsbyggeriet ikke længere kan tilbyde lejlighederne til en leje, der set i relation til de øjeblikkelige lejeforhold må anses for det normale.

Der foreslås derfor, at der i begrænset omfang bliver mulighed for også fremover at yde m²-tilskud til nybyggeriet. Disse tilskud, der fastsættes til 8,50 kr. pr. m² for det sociale byggeri og til 4 kr. for det private byggeri, foreslås aftrappet i takt med de allerede løbende tilskud, således at de kun ydes fuldt ud til udgangen af året 1966 og derefter afvikles gennem de efterfølgende 7 år.

5. Samtidig foreslås væsentlige udvidelser på det sociale område. For det første regnes der med en udvidelse af byggeriet for de mindstbemidlede fra ca. 350 lejligheder til ca. 2 000 lejligheder om året. For det andet forudsætter man, at de hidtidige huslejetilskud til mindrebemidlede familier med børn, der har været begrænset til nybyggeriet, udvides til at omfatte hele den del af den ældre boligmasse, der opfylder en rimelig hygiejnisk og teknisk standard. Endelig foreslås det som en nydannelse inden for boliglovgivningen, at der etableres en statslåneordning til finansiering af visse bygningsforbedringer i ældre ejendomme samt til finansiering af lejere, der ønsker at overtage den lejede ejendom som andelsforening.

II. Finansieringen af nybyggeriet.

1. Boligproduktionen har i de senere år gennemsnitligt udgjort ca. 23 000 lejligheder, jfr. nedenstående tabel.

Oversigt over det fuldførte boligbyggeri i byer m.v. fordelt efter bygherreforhold samt oversigt over det totale fuldførte boligbyggeri i hele landet.

År	Stat og kommune		Boligforeninger		Private bygherrer				I alt byer m. v.		I alt hele landet
	antal	%	antal	%	antal	%	antal	%	antal	%	
1939	1 240	5,8	1 253	5,8	2 691	12,6	16 229	75,8	21 413	100	24 300
1954	1 095	5,6	7 249	37,2	9 738	49,9	1 419	7,3	19 501	100	23 300
1955	931	4,7	9 662	48,6	7 633	38,4	1 656	8,3	19 882	100	24 000
1956	1 070	6,5	7 291	44,5	6 479	39,5	1 553	9,5	16 393	100	19 800
1957	1 798	7,8	11 255	48,7	8 342	36,2	1 673	7,3	23 038	100	26 500
1958 (ansl.) . . .	1 200	6,7	8 900	50,0	5 500	30,8	2 200	12,5	17 800	100	21 000

Tallene viser klart den ganske afgørende rolle, som det offentlige har spillet i nybyggeriets finansiering, idet mere end 90 pct. af hele det samlede nybyggeri i byerne har modtaget offentlig støtte, og oplysningerne understreger tillige den store betydning, det almenyttige byggeri har fået for den brede befolknings boligforsyning.

Den boligproduktion, som er gennemført i de forløbne år efter krigen, har for landet som helhed betydet en væsentlig formindskelse af den bolignød, som krigen fremkaldte. I nogle områder af landet kan man vel betragte bolignødsproblemerne som i det store og hele løst; medens der i andre områder og da navnlig i hovedstaden og de større bysamfund fortsat er et betydeligt efterspørgselspres.

I disse år udgør den del af den årlige tilvækst i vort boligbehov, der skyldes befolkningstilvæksten, op mod 14 000 lejligheder, et behov, som vil vokse til ca. 18 000 lejligheder årligt, når de store årgange efter 1962 melder sig på boligmarkedet. Hertil må

lægges det behov, der skyldes vandringerne mellem byerne og mellem land og by, og det behov, der skyldes saneringer og ombygninger af boliger til andet formål. Alene saneringsbehovet blev af saneringskommissionen anslået til ca. 3 000 lejligheder årlig. Endelig må der tages hensyn til de ændrede boligvaner og forandringerne i familiestrukturen — „husholdningsspaltningen“. Det ligger regeringen stærkt på sinde, at der tilvejebringes mulighed for at dække det store opdæmmede behov for boliger til de enlige. Den hidtil gennemførte boligproduktion har hverken sammenlignet med forholdene før krigen eller med forholdene i andre lande, hvis økonomiske struktur kan sammenlignes med den danske, været særlig betydelig. Den må derfor betragtes som en minimumsproduktion, der helst skulle forøges, hvis man også på boligområdet skal holde trit med den stigning i levestandarden, der i disse år finder sted på andre områder.

Man har ikke i lovforslaget fastlagt noget be-